Twaelfde jaer. Nr 35. Dingsdag, 21 Maert 1865.

De *Postryder* verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiemen.

De aenkondigingen, per drukregel, 15 centiemen

De reklamen, per drukregel 25 centiemen.

TONGEREN, DEN 21 MAERT.

Het *Vlaemsch Land* haelt een geval aen, hetwelk doet zien, dat MM. de ministers niet altyd heel logiek te werk gaen, en zeggen en doen by hen een groot verschil uitmaekt:

Toen M. A. Vandenpeereboom burgemeester was van Yperen, en nog hoopte daer als pompier te sterven, schreef hy, onder dagteekening van 5 meert 1852 eenen brief aen den gouverneur van West-Vlaenderen, in welken hy stellig herkende dat het artikel 15 van het dekreet van 23 prairial jaer XII nog in voege was; hy beriep zich op verschendene artikels en op het geheel van dit dekreet, als de bestaende wetgeving op de begrafenissen zynde. Woensdag, in den Senaet, doet de zelfde M. A. Vandenpeereboom eenen kruis sprong en verklaert dat gemeld art. 15 niet meer bestond, dat het afgeschaft was door de konstitutie, en dat men er zich niet mogt op beroepen.

Verder kwam de oud versletene Rogier, voor den dag, en hy ook begon armzaligen praet te vertellen; hy hem ook, bestond het art. 15 van dekreet van 't jaer XII niet meer — en den 2 april 1859, toen er in de Kamer kwestie was van de kerkhofschending te Ninove begaen, riep dezelfde Rogier uit: « *Onze pligt is het dekreet van prairial jaer XII te doen uitvoeren.* » (Jaerboeken der Kamer bladz. 856).

En eenige jaren geleden, keurde dezelfde Rogier een reglement goed, vastgesteld door den gemeenteraed van Mechelen en gesteund op meergemeld art. 15.

Alzoo redeneren de ministers in het Parlement: wit en zwart zeggen zy op dezelfde kwestie, volgens dat zy hunne ongodsdienstige driften willen lucht geven. Het dekreet van prairial bestaet, volgens hen, wanneer het de solidairen, de bazen van ontuchtige huizen, enz., moet begunstigen; het is afgeschaft wanneer het de regten der katholieken moet handhaven.

De *Fanfaren* van Frameries hebben door eenen langen brief op de hun toegerigte beschuldiging geantwoord. Wy nemen er enkel uit over: de ontvangst der geldinzameling beliep de som van 1632 franes 51 c.; de uitgaef integendeel 1498 fr. 20 — Zoodat er netto overschoot.... 134 fr. 31!

(*Handelsblad.*)

Yking der maten en gewigten.

De yking der maten en gewigten is in Tongeren begonnen sedert gisteren, 20 maert en zal voortgaen tot den 1n april, alle dagen, de zondagen uitgezonderd, van 8 uren 's morgens tot 's middags en van 2 tot 5 uren 's namiddags.

Nog eene valsche beschuldiging.

Sommige gazetten hebben groot gerucht gemaekt van de aenhouding eener Zwarte Zuster, te Mechelen.

De Zuster had, gedurende achttien tot twintig jaren, eene dame gediend die, op het einde van haer leven, met eene afschuwelyke ziekte gekweld werd Er was eene heldhaftige zelopoffering noodig om de wonde te heelen van deze oude persoon.

Welnu, wil men weten welke de belooning van deze liefdadigheid geweest is?

Men heeft lasterende gerucht-n uitgestrooid ten laste dezer Zuster: men heeft beweerd dat zy het geld van die dame gestolen had, niet ten profyte van het klooster, maer ten profyte hirer familie. Eindelyk deed het geregt de Zuster aenhouden en hield ze gedurende twee maenden in het strengste geheim. De geestelyke vertroostingen zelve werden haer geweigerd: op Kersdag heeft zy de H. Communie niet mogen ontvangen

Maer hier beginnen de verlegenheden. Men doet alle slach van getuigen hooren, zelfs een klein meisje die in school ligt, om te weten of de Zuster hun geen geld gegeven heeft dat haer niet toebehoorde.

De stukken der zaek werden verders naer Brussel gezonden, en kwamen eenige dagen daer na naer Mechelen terug

Nieuw beleed. — Men wist niet meer waeraen men verwachten moest, toen de regter van instruktie de religieuze kwam aenzeggen dat er niets ten haren laste was, en dat zy vry naer haer klooster mogt wederkeeren.

Alles eindigde met een bevel meldende dat er geene redens tot vervolg bestonden.

Van blydschap gestorven.

Men leest in den *Echo rochelais*:

« Eene komedie beweert, dat de blydschap schrik verwekt; wy zullen zeggen, dat de blydschap doet sterven, indien men geloof moet hechten aen belgeen men bevestigt aen eene huismoeder van La Rochelle gebeurd te zyn. Mev. P., wier zoon dit jaer moest loten, gevoelde een hevigen angst by de gedachte, dat hy haer door het lot kon ontrukt worden, op den dag der loting was haer angst ten top gestegen. Hoe groot moest hare blydschap niet zyn by het ontvangen der tydingen, dat haer zoon een hoog nummer had getrokken!... De vreugd, was eilaes! hare dood, ten gevolge van de pleotsehoge toevallen welke het bovenmatige van hare vreugd by haer veroorzaekte. De ongelukkige werd drie dagen na de loting begraven. »

Vader- en moedermoord.

Men leest in een blad:

« Het assisenhof van Puy de Dôme houdt zich met eene dramatische zaek bezig.

» In de stad Maringues, arrondissement Thiers, leefden, in 1860, de echtgenooten Pelissier Gramarchas; de man was 70 en de vrouw 66 jaren oud. Zy genoten een zekeren welstand, en hadden een getrouwden zoon en doochter.

» In de maend january 1860 begaven zy zich op weg naer Rioen, in gezelschap van hunnen zoon Pelissier. Des anderendags keerde die laetste omtrent middernacht te Marengues alleen terug

» Sedert dit tydstip zyn vader en moeder Pelissier niet meer terug verschenen Sedert vier jaren was de zoon, door middel van leugenen en valsche brieven er in gelokt te doen gelooven, eerst dat de reis zyner ouders verlengd was, en daerna dat zy zich te Marseille gevestigd hadden, alwaer zy een bloeyenden handel dreven.

» In het begin van 1864, drong zyne zuster, de vrouw Mataud, zoo sterk by hem aen, haren vader en moeder te willen bezoeken, dat hy beloofde haer naer Marseille te vergezellen. Doch den 11 meert, opende hy, in tegenwoordigheid zyner familie eenen brief den dood zyner familie eenen brief den dood zyner ouders meldende.

» Men ontdekte dat die brieven, even als de andere, valsch waren, en dat de brieffrager er geen eenkele had aengebragt D ze ontdekking sloeg hem ter neêr en by deed zyne eerste bekentenissen aen zyne zuster, op den 16 meert werd hy aengehouden en het moederzaek vogt zyn loop. Hy verscheen Leden voor den jury onder de dubbele beschuldiging van vader- en moedermoord. De debaten zullen verscheidene dagen duren. Wy zullen den uitslag derzelve meedeelen. »

Verschrikkelyke halsregting.

Men leest in een blad:

« Verleden donderdag heeft er te Durham eene halsregting in de verschrikkelykste omstandigheden plaets gehad, en die byna tot wanorders heeft aenleiding gegeven

» Zie hier in welke omstandigheden de feiten zich hebben opgedaen:

» Den 18 septemb r laestleden, vermoordde een putgraver, Winlanton genaemd, in een oogenblik van dronkenschap, zyne vrouw, of liever hy vermoordde haer langzaem; de buren hoorden gedurende een uer de noodkreten dier ongelukkige, en deden geene poogingen om haer ter hulp te komen.

» Winlanton poogde zich te verscheonen door te beweren, dat zyne vrouw hem bedroog, en dat hy, gedurende eenige voorgaende weken, gedwongen was geweest haer te gaen zoeken by eenen persoon, met wien zy in schuldige betrekkingen was De jury verklaerde hem pligtig en op zaterdag 4 meert, werd hy door het assisenhof van Durham, tot den dood veroordeeld.

» De halsregting was op verleden donderdag, om 8 ure 's morgens, bepaeld; de veroordeelde verscheen op het schavot, vergezeld van de gewoone ambtenaren en den beul Askern.

» Toen de noodlottige toebereidselen gemaekt waren, werd de plank weggetrokken en viel de veroordeelde; doch op dit oogenblik brak de koord en het lichaem viel op den grond, zonder dat de veroordeelde iet anders dan een hevigen schok gevoelde.

» Hy werd naer de gevangenis terugg bragt, tot dat de beul zich eene nieuwe koord had aengeschaft. Askern kwam op nieuw op h t schavot terug om de koord aen de gal; vast te maken, en hy werd met ontzaggelyke kreten en gejouw ontvangen.

» Eenige minuten later keerde de veroordeelde, door den kapellaen vergezeld op de noodlottige plaets terug; hy betrad de trappen van het schavot met vasten stap en zonder ontroerd te schynen, in weêrwil eene breede roode streep aen den hals de hevigheid aenduidde van den schok, welke door het breken der koord in het vallen veroorzaekt was.

» De beul zich ongetwyfeld niet aen een tweede toeval willende blootstellen, maekte zyne toebereidselen met eene langzaemheid, welke den doodstryd van den veroordeelde en uitjouwingen van de volksmenigte verlengde. De plank wipte eene tweede mael, doch de dood was niet onmiddellyk en er ontstond eene soort van verschrikkelyke worsteling; tusschen den beul en den veroordeelde Eindelyk na eenige oogenblikken worstelen, bleef het lichaem beweegloos hangen en de menschelyke geregtigheid was voldaen.

» De poogingen der policie om de volksmenigte op zekeren afstand te houden, waren krachteloos want een oogenblik scheidde het weinig, of het militaire kordon, hetwelk het schavot omringde, zou doorgebroken en zou Askern van wege de toeschouwers eene wel niet wettelyke doch spoedige behandeling ondergaen hebben. »

Sterfgeval

M. Wilmots, pastoor te Membruggen, is verleden zondag aldaer overleden.

— M. Bamps, burgemeester der stad Hasselt en ridder van het Leopolds Orde, is overleden. De plegtige begrafenis heeft heden dingsdag plaets gehad.

— M. Joseph Lebeau, oud lid van het nationaal Congres, en van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, oud minister van buitenlandsche zaken en van justitie, groot lid van het Leopolds Orde enz is verleden zondag te Hoei overleden in den ouderdom van 71 jaren.

M Kerckhofs, deken te Maeseyck, is deken te Landen benoemd.

— De provincie Limburg zal 424 menschappen te leveren hebben voor de lighting der militie van 1865.

— Door de overvloeiende dijken is megmoels het leven van twee kinderen in gevaer gebragt geweest Terwyl de moeder, woonende in de Bijvoegstraet te Antwerpen, een boodschap wegging doen, hebben haere twee kinderen, beiden van 4 en het eerste 6 jaren oud, die op de hoek van eene straet, die, het water in hunne kleerpas gesteken, en zoo dat men hen ter hulp kwam, had in zy reeds zulke zware benauwdheden ondergaen, dat men de twee arme schepsels juist naer het kindergasthuis heeft moeten dragen.

— Men spreekt van een buitengewoon huwelyk, hetwelk kortelings te Gheel zal plaets hebben. Het paer dat zich in den echt gaet vereenigen heeft gezamenlyk twee armen en drie beenen. De toekomende bruid heeft geene armen en de bruidegom slechts een been. God verleene hun overvloedigen zegen op aerde!

— De generaal Relegeff op zekeren tyd te Petersburg een order aen de pompier uitvaerdigende, schreef: « de spuitgasten zullen zorg dragen dat hunne pompen in behoorlyken staet zyn, vooral dagelyks voor den brand. »

— De vizier Malack nam in den oorlog een der grieksche keizers gevangen, en vroeg hem, welke behandeling hy van zynen overwinnaer verwachtte? De keizer antwoordde: Wanneer gy oorlog voert als een koning, zoo zendt gy my terug; doet gy het als koopman, zoo verkoopt gy my, en als slagter, zoo doet gy my dooden. De Turk stelde hem zonder aarzeling in vryheid.

— Tegen het einde van het jaer 1757 endigde Johnson zyn woordenboek der Engelsche taal, zoowel tot zyn eigen genoegen, als tot dat van zynen uitgever Millar. De vreugde van den laetsten blykt uit eenen brief waerin hy onder ander zegt: « Andreas Millar maekt Samuël Johnson zyn kompliment, zendt hem het bedrag van het laetste vel van het woordenboek, en dankt God niets meer met den schryver uitstaende te hebben. » Johnson antwoordde hierop: « Samuël Johnson bedankt voor het kompliment van M Millar, en verbeugt zich te bemerken, dat Andreas Millar nog in staet is, God voor iets zynen dank te betuigen. »

— Men meldt uit Havre, dat de eerste loteling, welke de hand in de bus stak, n° 1 heeft getrokken, en dat hy Adam heet, de naem van den eersten mensch.

— Den 14 maert was Victor-Emmanuël juist 45 jaer oud.

— Rothschild en een soldaet. — Uit Brunswick werdt het volgende gemeld:

Onlangs vond een soldaet der 3e compagnie van het regement infanterie in de nabyheid der Bruchpoort eene brieventasch en stak ze vooreerst in zynen zak, zonder te zien wat er in was.

Pas was hy eenige stappen verder gegaen, toen hy een bediende bespeurde, die hem vroeg of hy iets gevonden had.

De soldaet antwoordde dat hy een brieventasch van de straet had opgenomen, en vernam toen van den bediende, dat die brieventasch de eigendom was van zynen heer, die zich der spoorwegstatie bevond om de reis voort zetten, en hem (bediende) gelast had de brieventasch te zoeken.

De soldaet verklaerde zich bereid aen den eigenaer het gevondene terug te geven, wanneer de bedende hem by dezen heer wilde brengen. Beide begaven zich naer de statie en troffen daer den sterkken passagier aen, die byzonder verbeugd was, toen de brieventasch hem werd overhandigd.

Hy doorhep haren inhoud, stak de brieventasch by zich haelde zyne beurs uit den zak, en gaf den eerlyken vinder vyf thalers, met de vraeg of hy met deze belooning te vreden was.

— Ojja, antwoordde deze meermoniend, maer als gy er nog eene klenigheid wilt opleggen, hebbe er ook niets tegen.

De onbekende heer lachte, vroeg den soldaet naer zyn naem en teekende dien op.

Men haelde tot het vertrek van den trein, keer en koocht stoomkaen weg en de soldaet, blyde over het hem overgekomen geluk, keerde naer de kazerne terug.

Voor eenige dagen werd de soldaet opgeroepen by den commissaris van policie te komen; nieuwsgierig om te weten wat dezen hem zou te zeggen hebben, begaf hy zich naer het policiebureel.

Wie schetst echter zyne verbazing, toen hem werd medegedeeld, dat hy 2000 thalers in ontvangst moest nemen, welke baron von Rothschild uit Londen had overgemaekt als belooning voor den eerlyken vinder zyner brieventasch.

Rothschild hield, toen hy op reis naer Weenen door de stad Brunswick was, de lie, dat voorwerp verloren, en beloonde zoo ruim de eerlykheid van den vinder.

Politieke verrekyker.

Volgens de *Presse* van Parys, zou in het verloop van ook M. de Sartiges van den Pus ontvang, de Pus zich geheel kalm gedragen hebben.

Zyne Heiligheid zou de aenzienlyke kosten hebben [illegible] die het uitgeven van [illegible] pas vakkeer veroorzaken zou. Voor wat de schuld der onde provincien van de kerk betreft, die volgens de conventie door Italië betaeld worden moet, zou de Pus eenige ongerustheid getoond hebben voor de dragers dezer [illegible], dewyl de [illegible] financiën toch in zulken slechten toestand zyn.

By het eindigen dezer gesprekken zou de H. Vader zich hebben voorbehouden van volgens de tydsomstandigheden in zyne verdediging te voorzien.

De *Pays* zegt dat de Pous « stelselmatig het tot stand komen van een pauselyk leger verworpen heeft. »

De *Constitutionnel* zegt in eene nota, die van officieele bron schynt uit te gaen dat « de franschen gezant te Rome niet gelast werd aen den H Stoel de mededeelingen te doen, waervan men thans zoo veel gerucht maekt, en dat by gevolg de H. Vader geen antwoord, welk men hem toeschryft, gegeven heeft »

De depeches uit New-York, melden dat een slag den 11 february te Salisbury tusschen Sherman en Johnston, is geleverd geworden. De uitslag is twyfelachtig

Generaal Lee zou de scêngetrokkene troepen, die tegen Sherman ten velde trekken, onder zyn bevel genomen hebben.

In de boodschap, waerdoor de heer president Lincoln zyne heintrede in funktiën voor een nieuw tydstip van vier jaer inhuldigde, ziet men dat de oorlogskwestie uitsluytelyk op het terrein der slaverny gebragt wordt, en er wordt in dezelve aengekondigd, dat de vyandelykheden tot het uiterste zullen zyn voortgezet tot deze schandige vlek, op de aenkaensche beschaving, uitgewassen zy.

Tydingen uit New York, van den 4 dezer, melden dat de boodschap van president Lincoln geene andere politieuche verandering aenduidt en geene zinspeling maekt op de betrekkingen met de vreemde mogendheden.

Grant bezendt eene beweging